

opusdei.org

Prelatovo sporočilo (16. oktober 2025)

Prelat Opus Dei nas spodbuja k hvaležnemu in zvestemu življenju poklicanosti v Opus Dei, tako da ohranjamo njegovega duha in njegovo družinsko tradicijo živo s pomočjo ljubezni in apostolske ustvarjalnosti.

16. Okt. 2025

**Predragi, naj Jezus varuje moje hčere
in sinove!**

D drugega oktobra smo obhajali obletnico ustanovitve Dela, šestega pa obletnico kanonizacije svetega Jožefmarija. Ti dve priložnosti nam pomagata, da s hvaležnostjo Bogu premišljujemo o našem poklicu v Opus Dei in ob tem tudi o veselja polni osebni odgovornosti, da si prizadevamo biti in uresničevati Opus Dei v služenju Cerkvi.

Mnogi se boste spomnili besed našega očeta: »Tako kot se istovetnost osebe ohranja skozi različne stopnje odraščanja: v otroštvu, mladosti, v zrelih letih ...; tako je tudi v našem razvoju neka evolucija: sicer bi bili mrtva stvar. Jedro, bistvo, duh ostaja nespremenjen, razvijajo pa se načini govorjenja in delovanja, vedno stari in novi, vedno sveti« (*Pismo 27*, št. 56).

Še posebej pri osebнем apostolatu moramo vlagati osebno ustvarjalnost in pobudo v načine govorjenja in

delovanja, vključno s prizadevanjem za krščansko usmerjanje človeških poklicev in struktur. Obenem se trudimo za zvestobo normam in navadam duhovnega in apostolskega življenja, ki nam jih je zapustil sveti Jožefmarija.

Po drugi strani pa je to, da »se razvijajo načini govorjenja in delovanja«, kot je zapisal naš oče, bilo in je resničnost skozi celo stoletje življenja Dela. O tem bi lahko navedli veliko primerov. Istočasno pa se niti v duhu niti v vsebini pobožnostnih norm in družinskih navad ne spreminja nič. Seveda ni vse enako pomembno, kajti v našem duhu so nekatere bistvene sestavine krščanskega življenja – na prvem mestu evharistija – pa tudi podrobnosti, o katerih si lahko mislimo, da bi jih naš oče kot ustanovitelj lahko opustil ali nadomestil z drugimi, ne da bi to vplivalo na duha. Vendar je treba

upoštevati, da je te drobne stvari mogoče gojiti z veliko ljubeznijo in da s tem pridobijo veliko vrednost. Poleg tega majhne navade prispevajo tudi k ustvarjanju in ohranjanju družinske tradicije, ki je v svoji celovitosti pomembna kot še dodaten element enotnosti: sedanje enotnosti in vitalne enotnosti z izvorom. V tem kontekstu in ob upoštevanju očitnih razlik se spominjam besed Benedikta XVI. o vesoljni Cerkvi: »Tradicija je živa reka, ki sega vse do izvira, živa reka, v kateri je izvir vedno navzoč« (Benedikt XVI., Avdienca, 26. 4. 2006).

Včasih lahko začutimo skušnjava rutine pri opravljanju pobožnostnih norm, navad in pri sredstvih izobraževanja. Če se potrudimo to storiti z ljubeznijo, potem ne bo rutine niti navajenosti: ljubezen vse dela novo (prim. Raz 21,5). Kot nas je pravkar spomnil papež Leon XIV., »je ljubezen predvsem način dojemanja

življenja, način, kako ga živimo« (*Dilexi te*, št. 120). Vsak dan bo imel nov sijaj in lahko bomo na novo odkrili lepoto našega duha. Zato je pomembno zavedanje, da želimo biti zvesti ne le nečemu – načrtu življenja –, ampak predvsem nekemu: Jezusu Kristusu ter z njim in v njem našim bratom in sestram ter vsem ljudem. Tudi s tega zornega kota lahko razumemo tisto spodbudo našega očeta: »Bodite zvesti, otroci moje duše, bodite zvesti! Vi ste kontinuiteta« (*Dialog z Gospodom*, št. 79). Delo je v naših rokah kakor prejeta dediščina, kot zaklad, ki mora obroditi sadove in se prenašati naprej, na nas pa je, da z božjo milostjo in veseljem k temu doprinesemo in sodelujemo kljub našim osebnim omejitvam in napakam. In ne izgubljam poguma zaradi zunanjih težav, ki se pojavljajo v različnih krajih in časih.

Bodimo nenehno združeni s svetim
očetom in njegovimi nameni v teh
odločilnih trenutkih za mir na svetu.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja
vaš oče

Rim, 16. oktober 2025

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelatovo-sporocilo-16-
oktober-2025/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-sporocilo-16-oktober-2025/) (1. Apr. 2026)